

Anadolu'nun Kültür Muhafızları

Kapadokya Periler Diyarına Yolculuk

GENÇ HAYAT

Kapadokya

Sümevra'ların evinin bahçesi, sıcak yaz geceleri için en ideal yerdi. Şehrin dışında ve koruluğa yakın olması evi ve bahçesini **serin** tutuyordu.

Yiğit, Fatmazel, Ruhi ve Alper'in ebeveynleri de Sümevra'lara misafirliğe geliyordu. Çocuklarının geldiği bu mekâna onlar da alışmışlardı. Buraya sık gelmelerinin nedeni ise elbette Leyla Hanım ile Murat Bey'in samimi davranışlarıydı.

Bahçede oturup sohbet etmelerine karşın o bahçenin altında **'gizli bir mekân'** olduğunun farkında bile değildiler.

Her biri günlük yaşamda sıradan birer aile olmasına rağmen, çocuklarının özel yeteneklere sahip olması, onları da özel birer aile yapıyordu.

Ortak konuşmaları çocuklarıydı. Ama onlar konuşurken çocuklarının özel yeteneklerinden hiç söz etmezlerdi. Özellikle anneler; onların hangi yemeği yiyip yemediğinden, odasını toparlayıp toparlamadığından vs. konular üzerinde saatlerce konuşurlardı.

Oysa çocuklar daha derin konular üzerine kafa yoruyorlardı. Bu nedenle ebeveynlerinden ayrı olarak profesörün yanında **KÜMELEŞMİŞLERDİ.** Tabi çocuklar derken Sümeyra ile Fatmazel buna dahil değildi.

O gece misafir bir hayli kalabalık olduğundan iki kız mutfak ile bahçe arasında mekik doku-
yor, yiyecek ve içecek taşıyorlardı.

Alper, Ruhi'nin uzun süre yıldızlı gökyüzüne baktığını fark edince.

“Kaç tane?” diye sordu. Ruhi şaşırmişti.

“Ne kaç tane?” diye cevap verdi.

“Yıldızlar!” dedi Alper. “Uzun süredir onları sayıyor gibiydin!”

Ruhi gülümsedi.

“Gözlemlenebilen evyende 2 tyilyon galaksi, hey galakside ise en az 100 milyon yıldız bulunduğu iddia ediliyor. Ama ben onlayı deyil, onlara gidilip gidilmeyeceğini düşünüyoydum.” diye cevap verdi.

Böyle konuşunca da konu dönüp dolaşp UFO'lara kadar geldi.

Profesör onlara uzay ve zaman konusunda anlayabilecekleri konuları paylaştı.

Fatmazel o ara tepside limonata taşıyordu. Önünden minnacık bir ateş topu geçince neredeyse elindeki tepsiyi düşürecekti!

Nasıl olduysa bir anda bahçenin içinde minicik ateş topları oluşmaya başladı. Aslında onlar yaz gecelerinde gördüğümüz ateş böceklerinden başka bir şey değildi.

Belki binlerce ateş böceği çocukların etrafında dönmeye başlayınca, bahçede büyülü bir ortam oluştu. Çocuklar ayağa kalkarak onları yakalamaya çalıştılar.

YİĞİT BİR TANE YAKALAMIŞTI.

“Tuttum!” diye bağıınca arkadaşları onun başına üşüştü. Ruhi:

“Hani neyede, göyemiyorum ki?” dedi. Yiğit avucunu hafifçe araladı. Küçücük bir ateş böceği Yiğit’in avucunun içini aydınlatıyordu.

Ruhi:

“Biliyoydum ama ilk kez göyüyoyum. Sanki böceğin içinde küçük biy ampul yanıp sönüyoy. Bu nasıl oluyoy?” diye sordu.

Profesör:

“Onların içinde Lusifer isimli özel bir madde var. O madde oksijen ile temasa geçince parlıyor. Sürekli yanıp sönmesinin nedeni de bu. Nefes alınca vücuduna oksijen giriyor ve o madde aydınlanmaya başlıyor. Nefes verince de sönüyor.” dedi.

Fatmazel zor da olsa limonataları dağıtmıştı.

“Bir filmde görmüştüm, göl kıyısına böyle yanıp sönen kelebek büyüklüğünde periler vardı. Ateş böceklerini görünce onlar geldi aklıma.” dedi.

Sümeyra **HEYECANLA**.

“Acaba bunlar da birer peri mi?” diye sordu gülümseyerek.

Fatmazel:

“Efsanelerde, hikayelerde, masallarda ‘peri’ ismini taktıkları canlılar var ama gerçekte var mı yok mu bilemiyorum.” diye cevap verdi.

Sümeyra:

“Peki ‘peri’ kelime olarak ne anlama geliyor?” diye sorunca Fatmazel:

“Peri, büyülü güzel ya da büyüleyici güzel anlamına geliyor.” dedi.

“O zaman bu ateş böceklerine de peri diyebiliriz. Çünkü büyüleyici bir güzellikte uçuyorlar.” diye ekledi.

Ruhi, nedense biraz **korkmaya başlamıştı.**

“Böyle şeyley anlatmayın. Ben peyilerden cinleyden korkarım.” dedi.

YİĞİT GÜLDÜ.

“Fatmazel’in de dediği gibi periler sadece masallarda olur. Gerçek hayatta peri meri yok!” dedi ama profesör ona karşı çıktı.

“Olmaz mı elbette var! Ben kendi gözlerimle gördüm. Hem de kocamanlar. Boyları şu ev kadar var.” deyince herkes susup ona baktılar. Ne de olsa bunu iddia eden bir profesördü.

O arada Leyla Hanım elinde kurabiye dolu bir tabakla çocukların yanına geliyordu. Profesörün söylediklerini duyunca:

“Baba, olmayan bir şeyi çocuklara varmış gibi anlatıyorsun?” diyerek uyarmaya çalıştı. Oysa profesör ciddiydi.

“Elbette var ben kendi gözlerimle gördüm. Kocamandı diyorum size.” diye **ısrar etti.**

Leyla Hanım:

“Baba öyle kocaman periler olsa kimse gece korkusundan sokağa bile çıkamaz.” diye cevap verdi.

Profesör:

“Korkulacak bir şey yok! Çünkü hareket etmiyorlar. Hareket etseler ben bile korkardım.” deyince çocuklar merakla sordular.

“Peki nerede gördün?”

“Kapadokya’da, ÜRGÜP’TE GÖREME de ben onları kendi gözlerimle gördüm.” deyince Leyla Hanım gülmeye başladı.

“Baba onlar peri değil, peri bacaları, diye cevap verdi.” Profesör:

“İyi ya! Ben de işte onlardan bahsediyorum. Bacaları bu evden büyük olursa perilerin ne kadar büyük olabileceğini siz düşünün artık.” deyince bahçedeki herkes **KAHKAHA** ile gülmeye başladılar.

Sohbetin konusu uzaydan, zamandan, uzaylılardan, UFO’lardan başlamış Peri Bacalarına kadar gelmişti.

Yiğit:

“Ben hiç oralara gitmedim ama belki yüzlerce fotoğrafını gördüm. Ziyaretçiler uçan balonlar ile havada yolculuk yapıyor peri bacalarını izliyorlardı.” dedi.

Murat Bey ebeveynlerin bulunduğu masada oturuyordu. Geriye dönerek:

“Bir de kültür muhafızları olacaksınız! Göreme Milli Parkı ve Kapadokya (Nevşehir) UNESCO Dünya Miras Listesi’nde yer alıyor. Bunu sizin bilmeniz gerekiyor.” deyince. Profesör:

“Murat doğru söylüyor. Madem ki kültür muhafızısınız orası hakkında bilgi sahibi olmanız gerekir. Size ders veriyorum. Çalışın yarın gece orasıyla ilgili size sorular soracağım. Eğer soruları doğru bilerseniz iki yıl önce Kapadokya’da bir otelden ayırttığım yere gidebilirsiniz.” dedi.

* * *

Semih Bey’in Kapalıçarşı’daki gümüş takılar satan mekânın yeni sahibi artık Sivri Burun’du. Kirli sakallı Kürşat ve kısık sesli Kadir, Sülo gibi artık Sivri Burun’un emrine çalışıyordu.

Sivri Burun o sabah Sülo ile **BİRLİKTE** gelip vitrinin dükkânın önünde durdu. Kürşat ile Kadir onu karşıladılar.

Kadir başını hafif öne eğerek alaycı bir ifade ile:

“Nazmiye Abi hoş geldin!” dedi.

Sivri Burun hiç ses çıkarmadı. Doğduğunda nüfus memuru Nazmi’yi Nazmiye olarak anladığı için ona yanlılıkla pembe nüfus cüzdanı vermişti. Ve bu nüfus kâğıdı hiç değişmemiş olduğundan Sivri Burun’un adı Nazmiye olarak kalmıştı. Tabii o bu isimle anılmaktan hoşlanmıyordu.

Onun yerine Sülo konuştu.

“Abim bu isimle çağırılmasından hoşlanmaz. Ona Sivri Burun Abi diye sesleneceksiniz.” dedi.

Kadir yeniden:

“Sivri Burun Abi hoş geldin!” diye tekrar etti.

Sivri Burun ona aldırış etmedi, çevreyi incelemeye başladı. Yüzük ve takıların bulunduğu tezgâh **kir pas** içindeydi. Duvardaki çekmeceler, vitrine konulan takılar, elektronik tartı aleti ve ne varsa hepsi toz içindeydi.

Sivri Burun sert bakışlarını Kürşat'a çevirdi.

Daha düne kadar burayla o ilgileniyordu. Semih Bey dükkânı ondan alıp Sivri Burun'a vermesini ve buranın patronunun artık Sivri Burun olmasını hazmedemiyordu.

Sivri Burun:

“Burası da ne böyle! Her yer kir pas içinde!” diye bağırdı. Ancak Kürşat pek önemsemedi.

“Estağfurullah abi. Biliyorsun bu bizim işimiz.” diye cevap verdi.

Sülo gibi Sivri Burun da şaşırıldı.

“Buranın kirli olmasıyla bizim işimizin ne ilgisi var?” diye sordu.

Kürşat kendinden gayet emindi.

“Abi bizim işimiz bu biliyorsun. Gümüş yüzük, gümüş takı bizim asıl işimiz değil ki! Bunlar sadece göstermelik şeyler. Biz sadece kirli işler yaparız.” diye cevap verdi.

Kürşat kendince haklıydı! Buradaki amaç üç beş kuruşluk takılar değildi. Bu mekândan Semih Bey'in kirli işleri idare ediliyordu. Ancak buna **SİVRİ BURUN KARŞI ÇIKTI.**

"Bundan böyle burası pırıl pırıl olacak. Gümüş yüzükler, takılar, küpeler bu tezgâhta güzelce sergilenecek." dedikten sonra Kürşat'a baktı.

"Kapalıçarşı'daki dükkanların aylık kirasının kaç lira olduğunu biliyor musun? Buraya kira ödemiyoruz diye kir pas içinde mi bırakacağız. Hemen işe başlayın ve burayı Kapalıçarşı'nın en güzel dükkânı haline getirin." diye **emir verdi.**

Kadir önce Kürşat'a baktı. Ne de olsa önceden emirleri ondan alıyordu. Ama artık durum değişmişti. Sivri Burun'a karşı çıkarsa Semih Bey tarafından kovulacağını biliyordu.

"**Emredersin abi!**" diyerek işe koyuldu. Kürşat da istemese de köşedeki süpürgeyi eline aldı.

Onlar gibi Sivri Burun ile Sülo da işe koyuldular.

Kürşat yerleri süpürürken bir yandan da **ken-di kendine** mırıldanıyordu.

